

— de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1) Schending van wezenlijke vormvoorschriften, wegens niet-naleving van de regeling van het taalgebruik van de Raad: de Spaanse delegatie heeft geen uitnodiging in het Spaans ontvangen voor de vergadering van het Comité van beheer voor de visserij en de aquacultuur, waar het voorstel van verordening werd besproken. Voorts heeft de Commissie op die vergadering een belangrijk amendement op haar voorstel uitsluitend in het Engels ingediend.

2) Schending van het beginsel van de hiërarchie van normen. Artikel 7, lid 1, van verordening nr. 1438/2003 schendt het bepaalde in:

- artikel 13 van verordening nr. 2371/2002, dat de lidstaten niet verplicht te garanderen dat de vangstcapaciteit in tonnage bepaalde grenzen niet overschrijdt, en
- artikel 11 van verordening nr. 2371/2002, krachtens hetwelk bij het opmaken van de balans van de toevoeging/onttrekking geen rekening wordt gehouden met de toename van de vangstcapaciteit in tonnage van de vloot.

3) Schending van het vertrouwensbeginsel: de terugwerken-de kracht van de regeling kan de betrokkenen schaden.

4) Willekeur: de regeling voert zonder enige technische rechtvaardiging de periode van 2000 tot en met 2002 in als periode voor de voorafgaande in aanmerkingneming van onttrekkingen.

(¹) PB L 204 van 13.8.2003, blz. 21.

Wanneer een importeur bij de inkleding van goederen per vergissing een bedrag inclusief inkoopcommissie aangeeft als de voor de goederen betaalde of te betalen prijs en op de invoeraangifte per vergissing geen onderscheid maakt tussen de inkoopcommissie en de betaalde of te betalen prijs, doch nadat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht ten genoegen van de douaneautoriteiten aantoonbaar, dat in de voor de goederen betaalde of te betalen aangegeven prijs een bonafide inkoopcommissie was begrepen, die bij de invoer had mogen worden afgetrokken, en hij binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf het tijdstip waarop de douaneschuld hem was meegedeeld, om terugbetaling van de over de inkoopcommissie betaalde rechten verzoekt, kan dan op basis van verordening nr. 2913/92 van de Raad (hierna: „douanewetboek”), inzonderheid de artikelen 29, 32 en 33 ervan, en de rechtspraak van het Hof,

- 1) de bonafide inkoopcommissie worden belast als onderdeel van de werkelijk voor de goederen betaalde of te betalen prijs in de zin van artikel 29 van het douanewetboek?
- 2) Zo niet, kan dan de bonafide inkoopcommissie worden afgetrokken van de aangegeven transactiewaarde, gelet op de artikelen 32, lid 3, en 33 van het douanewetboek?
- 3) Schrijft het douanewetboek, en met name artikel 78, lid 3, ervan, de douaneautoriteiten in dergelijke omstandigheden voor om in te stemmen met een wijziging van de voor de ingevoerde goederen betaalde of te betalen prijs en dus met een lagere douanewaarde?
- 4) Heeft de importeur bijgevolg op grond van het douanewetboek, en met name artikel 236 ervan, recht op terugbetaling van de over de inkoopcommissie betaalde rechten?

Verzoek van het VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre van 29 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Overland Footwear Ltd en The Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-468/03)

(2004/C 7/42)

Het VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre heeft bij beschikking van 29 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 november 2003, in het geding tussen Overland Footwear Ltd en The Commissioners of Customs and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Beroep, op 17 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-474/03)

(2004/C 7/43)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 november 2003 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia, lid van de juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van richtlijn 2000/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende kabelbaaninstallaties voor personenvervoer⁽¹⁾, of deze bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 3 mei 2002 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 106 van 3.5.2000, blz. 21.

Beroep, op 18 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-479/03)

(2004/C 7/44)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 november 2003 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties⁽¹⁾, en in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor uitvoering van de richtlijn is verstreken op 8 augustus 2002.

⁽¹⁾ PB L 200 van 8.8.2000, blz. 35.

Beroep, op 19 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-481/03)

(2004/C 7/45)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 2003 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door W. Wils als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2001/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽¹⁾ en richtlijn 2001/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 95/18/EG van de Raad betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen⁽²⁾, en in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de uitvoering van deze richtlijnen is verstreken op 15 maart 2003.

⁽¹⁾ PB L 75 van 15.3.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 75 van 15.3.2001, blz. 26.